Visst, det är ljudet som är det viktiga, men i den här prisklassen finns det utrymme för så mycket mer! Både byggkvalitet, utseende och speciella konstruktionslösningar gör oss uppspelta som kalvar på grönbete!

AV **OLSSON & FREDHOLM**

HÖGTALARKÄRLEK

HECO: THE NEW STATEMENT, CELAN GT 42, CELAN GT 302
MARTIN LOGAN: MOTION 60XT, MOTION 50XT, MOTION FX
QUADRAL: PLATINUM + SEVEN, PLATINUM + TWO, PLATINUM + ONE

När vi bestämde oss för att göra det här testet var inbjudan rätt enkel: Skicka oss ett par golvhögtalare med en prislapp runt 40 000 kronor, och komplettera med passande center och ett par surroundhögtalare.

Det första systemet som kom in var **Heco The New Statement** kompletterade med **Celan 42** (center) och **302**, och just det här systemet illustrerar på ett effektivt sätt en rätt trevlig sak: När det gäller lite dyrare högtalare är utvecklingstakten inte lika hysterisk som för till exempel tv-apparater. Faktum är att Jonas testade just det här systemet redan sommaren 2013! Men trots att modellerna alltså redan har fem år på nacken är de fullt moderna, och det ska bli kul att se hur Heco står sig mot de något yngre kollegorna.

Martin Logan Motion XT har vi också testat förut, men aldrig förut med de bastanta **Motion 60XT** i fronten. Centern **Motion 50XT** känner vi dock igen, liksom de nätta surrounderna **Motion Fx**. Sist i testtrion är färska **Quadral Platinum+**, med den mindre av två golvare i serien (**Seven**) samt centern **One** och stativarna/surroundhögtalarna **Two** bak.

Det är inte utan att vi blir lite extra kära när The New Statements mellanregisterelement skruvas ur. Både logotypen och den skrovliga ytan på polstycket kunde lika gärna hittats bakpå en 50 år gammal högtalare.

Egenheter

Det är tre utseendemässigt mycket olika system, och det finns också en hel del andra rätt stora skillnader vi kan observera redan innan vi kopplat in dem. Till exempel skiljer Quadralsystemet ut sig genom att dels ha en (för detta test) låg känslighet, och dels genom att centern har slavbasar. Och som om det inte var nog är basbestyckningen i Seven lite annorlunda, man kallar det hela tryckkammarreflex och vi återkommer till hur det funkar.

Martin Logan sticker ut framför allt tack vare AMT-diskanterna (dragspelsveckade banddiskanter) men också med matta täckbafflar och surroundhögtalare med dubbla diskanter och lådor i plast. Heco då? Jo, där är det dels massor av glänsande aluminium runt elementen, men också genomgående papperskoner i mellanregistren, åtta skruv per element och störst möjlighet till användning av flera slutsteg per högtalare (tri-amping på The New Statement).

Gjutna aluminiumkorgar är dock ett modernare påfund, även om de här fått en lyckad retroformgivning.

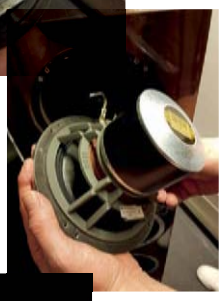

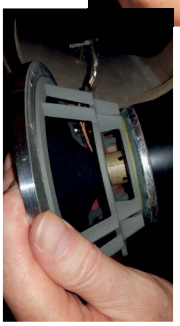

Både talspole och kon är helt moderna, med materialval som i och för sig funnits länge men som moderniserats för högsta prestanda.

Stort och blankt

Störst och överlägset tyngst bland golvarna i testet är **Heco The New Statement**, ett riktigt imponerande bygge med ett utseende som sticker ut. Högst upp på baffeln hittar vi mellanregistret, ett element som tack vare konmaterial och upphängning får oss att rysa vällustigt. För visst är en veckad textilupphängning både vacker, funktionell och lite retrodoftande!

Själva pappkonen är heller inget hafsverk, de långa träfibrerna är uppblandade med 5% ull, och Heco kallar materialet Kraft. Korgen är tillverkad i gjuten aluminium, och magneten som hänger i korgen är lite lagom retro den också: AlNiCo (Aluminium/Nickel/Kobolt) som idag ofta hittas i mickar för elgitarr och dito bas, men som också är väldigt bra till högtalare, ger en magnet som inte mättas på riktigt samma sätt som till exempel keramiska eller neodymmagneter, vilket ska ge positiva egenskaper för elementet.

För att avsluta denna utläggning om mellanregistret sitter det i en egen låda som på baksidan har hela väggen ersatt med dämpull, vilket dels ger viss ljudtrålning bakåt (-12 dB, oklart exakt frekvensgång) och dels kontrollerar elementets rörelser på ett fint sätt.

Diskanten är lite större än normalt, 30 mm, och är en mjuk textilkalott med en rejäl

Du kan spendera pengar på alla möjliga sorters prestationshöjande åtgärder, till exempel dyra högtalarkablar. Visst blir det skillnad, men börja alltid först med att hitta rätt plats för högtalarna. Och rätt vinkel mot där ni sitter och lyssnar. Och dämpa eventuellt rummet med en tjock matta och så vidare.

Där du med ett kabelbyte kan förnimma en skillnad i ljudet kan en flytt av högtalarna på några centimeter eller en lätt invinkling gör en jämförelsevis enorm skillnad. Så vårt allra bästa tips – lägg tid på att lyssna er fram till positionen där högtalarna presterar maximalt. SEN kan byta du upp dig på kablar och annat kul!

HECO

Front:	*The New Statement*
Princip:	3-vägs basreflex
Bestyckning:	2x20 cm, 17 cm, 3 cm
Angivet frekvensomfång:	18 Hz–52 kHz
Impedans:	4-8 ohm
Känslighet:	93 dB
Terminaler (par):	3
Mått (BxHxD):	29,5x124,5x45 cm
Övrigt:	0/-2 dB mellanregister, 0/+2 dB diskant
Vikt :	49 kg
Pris:	40 990 kr
Center:	*Celan GT 42*
Princip:	2-vägs basreflex
Bestyckning:	2x6,5", 1"
Angivet frekvensomfång:	30 Hz–50 kHz
Impedans:	4-8 ohm
Känslighet:	90 dB
Terminaler (par):	2
Mått (BxHxD):	57x20,5x33 cm
Övrigt:	0/+2 dB diskant
Vikt :	14,5 kg
Pris:	6 490 kr
Surround:	*Celan GT 302*
Princip:	2-vägs basreflex
Bestyckning:	6,5", 1"
Angivet frekvensomfång:	30 Hz–50 kHz
Impedans:	4-8 ohm
Känslighet:	90 dB
Terminaler (par):	2
Mått (BxHxD):	23x38x33 cm
Övrigt:	0/+2 dB diskant
Vikt :	11 kg
Pris:	9 490 kr
Info:	www.macaudio.se, www.heco-audio.de

På The New Statement kan man använda ett, två eller tre par högtalarkablar, och naturligtvis även upp till tre slutstegskanaler, genom att ta bort ett eller två av paren byglingskablar. Dessutom kan man, genom att använda de extra pluspolerna för mellanregister och diskant, höja diskanten 2 dB och sänka mellanregistret lika mycket.

aluminiumklump som infästning. Den sitter också under mellanregistret, gissningsvis placerad så eftersom kabinettet är så pass resligt.

De två basarna ser inte riktigt lika retro ut, de har modern gummiupphängning och inverterad dammkåpa, men även här är konmaterialet Kraft och korgarna gjutna.

Lådan är tillverkad i fanerad MDF, och rejält stagad överallt. Faktum är att vikten skvallrar om hur mycket material som gått åt till The New Statement, och det verkar tydligt att tyskarna velat bygga en högtalare som är lite överdimensionerad på flera sätt. Kolla bara mellanregistret: inte nog med att korgen är tung och stabil i aluminium, Heco har också använt åtta skruvar för att fästa den i baffeln!

Center och surround kommer från serien **Celan**, och de matchar utseendemässigt The New Statement. Centern heter **GT Center 42**, och är en ren tvåvägare med en 30-millimetersdiskant mellan två 17-cetimeters bas/mellanregister. Konerna är även här i Kraft, och vi känner igen dammkåpan från Statements mellanregister medan upphängningen känns igen från basarna. Inte så konstigt, då de 17 cm stora elementen förväntas hantera allt från djupaste bas hela vägen upp till diskanten.

Exakt samma bestyckning hittar vi förresten hos surroundhögtalarna **Celan GT 302**, men då bara ett mellanregister per högtalare.

Så låter det

Efter lite rotande i arkiven hittade vi faktiskt en del anteckningar från 2013 när vi testade ett likadant system. En av de mest understrukna delarna gällde placeringen av fronthögtalarna. Vi hade till en början svårt att bli speciellt entusiastiska över ljudet. Det ville sig liksom inte riktigt.

Men efter en hel del laborerande med invinklingar och flytt till cirka 60 centimeter från bakväggen i vårt biorum satt det till slut riktigt bra.

Vi upprepar manövern och Heco spelar ganska fysiskt och sträcker oblygt ut sig mot lyssnaren. Registren möter varandra utan hörbara skarvar eller obalans i nyanseringen och det hörs att det är stora högtalare det handlar om. Presentationen är lagom maffig och samtidigt kontrollerad utan överdrifter. Vi gillar den stabila pondusen och friska diskanten som har god detaljeringsgrad. Mellanregistret håller sig snyggt där i mitten utan att fresta på eller tappa detaljer.

När vi spelar musik av det lite hårdare slaget, *Infected Mushroom* och *In This Moment*, har Heco inga problem att trycka på ordentligt. Det här är ett system du kan spela högt med och technobasen adderar härlig fysik till anrättningen. Hela tiden med utmärkt kontroll.

Vi slänger på ett par plattor med *Stacy Kents* välinspelade mysjazz och balansen i ljudet gör sig direkt påmind där vi får både klockren och frisk sångröst och välseparerade fysiska musiker. Det svänger bra men nyktert och prydligt trots att det handlar om ett så pass biffigt system.

Över till film i 5 kanaler (vi kör utan subwoofer för att höra hur systemen verkligen presterar) och trotjänaren *Deadpool* på kapitel 3 som bjuder på en imponerande ljudbubbla där vi får fullt tryck i alla riktningar med fin precision och avspänd förmedling med välplacerad dialog, trots att det alltså verkligen matar på duktigt i det här kapitlet.

MARTIN LOGAN

Front:	*Motion 60XT*
Princip:	3-vägs basreflex
Bestyckning:	2x8", 6,5", 1,25x4"
Angivet frekvensomfång:	35 Hz–25 kHz
Impedans:	4 ohm
Känslighet:	94 dB
Terminaler (par):	2
Mått (BxHxD):	29x122x37 cm
Övrigt:	
Vikt :	30 kg
Pris:	34 990 kr
Center:	*Motion 50XT*
Princip:	2,5-vägs basreflex
Bestyckning:	2x6,5!", 1,25x4"
Angivet frekvensomfång:	50 Hz–25 kHz
Impedans:	4 ohm
Känslighet:	94 dB
Terminaler (par):	2
Mått (BxHxD):	58x19,5x33 cm
Övrigt:	
Vikt :	14 kg
Pris:	11 000 kr
Surround:	*Motion Fx*
Princip:	2-vägs basreflex
Bestyckning:	2 st 1,4x1", 5,25"
Angivet frekvensomfång:	70 Hz–25 kHz
Impedans:	4 ohm
Känslighet:	91 dB
Terminaler (par):	1
Mått (BxHxD):	30,5x28,5x15,5 cm
Övrigt:	Gänga för vägg-montering
Vikt:	4,5 kg
Pris:	5 000 kr
Info:	www.hifi-agenten.se, www.martinlogan.com

Mellanregistrets gjutna plastkompositkorg är både stadig och resonansdöd.

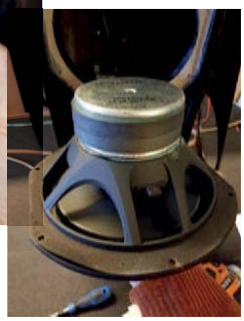

Delningsfiltret sitter på den bakre lådväggen, och mellan den liggande spolen (röd) och 15µF-kondingen (gul) syns insidan på diskantens pluskontakt. När man väl sett den ser man lätt övriga, och det är värt att notera att de spolar som sitter i signalvägen är luftlindade, samt att motstånden är rejält tilltagna (keramiska 20 W).

Basarna i Motion 60XT har gjuten aluminiumkorg, och precis som mellanregistret är konen också i aluminium.

Både Motion 50XT och 60XT kan biampas/biwiras, men här har vi inga justeringsmöjligheter.

Inledningen av *Passengers* låter öppen och skarp i samarbetet mellan detaljer och stämningsljud, och kraschen med meteoriten känns helt rätt utan att du behöver vara beredd på att sänka volymen för att det komprimerar eller låter illa. Tryggt och rejält helt enkelt!

Ovana konbyggen

Hör vi **Martin Logan** tänker vi direkt på elektrostathögtalare stöttade med dynamiska baselement, oftast aktiva sådana. Men de tillverkar även mer konventionella högtalare i serien Motion, och det är denna serie vi har att göra med här. Vi har testat Motion-modeller förr, men aldrig den största **Motion 60XT**.

Martin Logan Motion 60XT är en reslig högtalare, så länge man inte jämför med Heco Statement förstås. Lådan är kantig, högblank och med en något sluttande topp. Baffeln är täckt av en panel vi in i det sista trodde var aluminium, men när vi skruvade av den visade det sig vara mattlackad MDF. Behöver vi tillägga att det är en fantastiskt väl utförd illusion?

Högst upp på baffeln tronar det vi oftast

kallar för en Heil-diskant (efter uppfinnaren Oscar Heil) eller AMT (Air Motion Transformer, beskriver principen rätt bra). Martin Logan kallar den Folded Motion XT tweeter (Folded Motion eftersom diskanten funkar typ som en dragspelsbälg och XT eftersom den är avsevärt större än diskanten i de normala Motionmodellerna). Diskanten är typ 3 cm bred, men vecklar man ut membranet är det över 7 cm på bredden.

Nästa element är mellanregistret, där man valt aluminium för konen och kompositplast för korgen, allt för att få önskade egenskaper som låg distorsion och stort frekvensomfång. Samma konmaterial hittar vi också hos basarna, men här är det i stället gjutna aluminiumkorgar. Alla koner har också toppiga, superstadiga dammkåpor för att begränsa konuppbrytning.

Motion 60XT står stadigt på utriggare, och det följer även med spikes för den som så önskar. Motionseriens högtalargaller är nära nog heltäckande och med invikta kanter, och påminner i våra ögon en hel del om Cantons Ergomodeller, men Martin Logan påpekar att denna typ av galler är en klassiker även för dem.

Centern heter **Motion 50XT** och är familjen trogen, men vi hittar minst en extra intressant finess med denna, nämligen att det är en 2,5-vägare. Det innebär i detta fall att båda mellanregisterbasarna (samma som i 60XT) spelar hela vägen nerifrån, men att den ena delas redan vid 900 Hz medan den andra spelar på upp till 2,2 kHz där diskanten tar vid.

Surroundhögtalarna **Motion Fx** är detta tests enda renodlade surrounder, tripoler med mellanregistret spelandes rakt fram och diskanter snett framåt och bakåt. De två diskanterna är kopplade i fas, bipol, och därför behöver du inte bry dig om höger/vänster-placeringen. Lådorna är mjukt rundade plastgjutna historier som lätt hängs upp på vägg med lämpligt fäste, och de har också detta tests enda klämkontakter för högtalaranslutningarna.

Så låter det

När vi växlar över till Martin Logan direkt efter Heco så skjuts ljudbilden påtagligt tillbaka. Där Heco var utåtriktat energisk spelar ML mer återhållsamt och klart mjukare. Ljudbilden tar helt enkelt ett litet kliv bakåt och bjuder på en lite annan typ av ljudkaraktär.

Även här var det en hel del pyssel med placeringen av fronthögtalarna. För långt ut från bakväggen (ca 1 m) fick vi ett ganska framträdande mellanregister och en lätt trött och småtråkig förmedling. För nära (30 cm) och basen blev konstigt bumlig och högtalarna blev klart onyanserade.

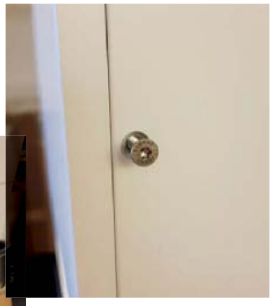

En liten, men jäkligt läcker detalj: Quadral har egna skruvar!

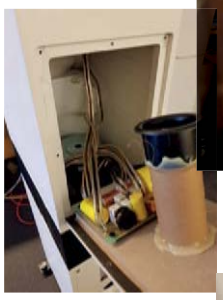

Ok, det är lite drälligt med lim, men komponenterna i filtret är fullt i klass med övriga testdeltagare, med luftlindade spolar i signalvägen och polypropylenkondingar.

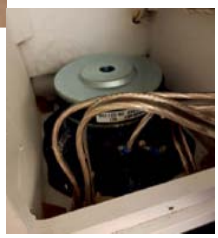

Det övre av två baselement, och kolla internkablaget, det är rejäla (om än inte esoteriska) 4 mm²-kablar, så det är ingen risk att det blir någon flaskhals där inte.

För oss känns en kromad stålplåt typiskt tysk, och att man förordar single wiring gör att du slipper fundera. Testa diskantomkopplaren noga, det är liten skillnad men det kan vara skillnaden mellan nöjd och extatisk.

Med frontarna på rätt position kommer också balansen i ljudet. Karaktären ändras och nu får vi ett härligt bottenstöd med ett lätt bakåtlutat men effektivt driv, och att det blev roligt att lyssna syns på medlyssnarnas fötter som diggar ordentligt.

Fläskig techno tuggar på fint men inte med riktigt samma energiska effektivitet som Heco, utan även här lite mer återhållet. ML har dock inga problem att hålla isär det som händer i musiken, utan vi upplever en god transparens parat med ett flyt som engagerar utan att gapa dig rakt i ansiktet.

Filmljud bjuder en riktigt fin ljudbubbla som verkligen sitter ihop, kanske bäst av de tre systemen på just detta. En förklaring är att vi har testets enda uppsättning dipolhögtalare därbak som effektivt sprider surroundljudet såväl i sidled som framåt, och skapar en utmärkt helhet. De andra två har mer tryck i sina direktstrålande stativhögtalare men inte samma breda luftighet.

Raskt över till *Deadpools* bro-scen och det här är kul. Vi får galanta förflyttningar i de högljudda scenerna och även här sitter dialoger utmärkt genom frontsystemet. *Passengers* första 10 minuter behöver inte heller skämmas för sig med härlig atmosfär i ljudet och utmärkt detaljarbete. Krocken med meteoriten klarar ML också finfint utan att ljudet går sönder eller tappar kontroll. Inte lika fysisk som Heco men en bra medelväg mellan det trevligt mjuka och kraftfullt stadiga.

Nordisk stil

Sist ut i detta test är ytterligare en tysk tillverkare, **Quadral**, som med serien Platinum Plus verkar sikta rätt på den skandinaviska marknaden. Utseendet är alltså rätt avskalat och diskret, och hade det inte varit för det svarta bandet mitt på golvarna hade vi nog gissat att dessa högtalare härstammade från Finland eller Danmark.

Golvhögtalarna **Platinum + Seven** har, jämfört med resten av testdeltagarna, en rejält mycket lägre känslighet, något man från Quadralhåll påpekar är ett val man gjort: Det viktiga är inte att leverera högsta möjliga ljudtryck

QUADRAL

Front:	***Platinum + Seven***
Princip:	3-vägs tryckkammarreflex
Bestyckning:	2x18 cm, 2x13,5 cm, diskant
Angivet frekvensomfång:	23 Hz–48 kHz
Impedans:	4 ohm
Känslighet:	88 db
Terminaler (par):	1
Mått (BxHxD):	21x107x35 cm
Övrigt:	-1/0/+1 diskantomkoppling
Pris:	39 000 kr
Center:	***Platinum + One***
Princip:	2-vägs slavbas
Bestyckning:	2x13,5 cm, 2x13,5 cm, diskant
Angivet frekvensomfång:	40 Hz–48 kHz
Impedans:	4 ohm
Känslighet:	86 dB
Terminaler (par):	1
Mått (BxHxD):	48x17x25,5 cm
Övrigt:	-1/0/+1 diskantomkoppling
Pris:	8 900 kr
Surround:	***Platinum + Two***
Princip:	2-vägs basreflex
Bestyckning:	15,5 cm, diskant
Angivet frekvensomfång:	35 Hz–48 kHz
Impedans:	4
Känslighet:	85 dB
Terminaler (par):	1
Mått (BxHxD):	20,5x35x27 cm
Övrigt:	-1/0/+1 diskantomkoppling
Pris:	13 900 kr
Info:	www.mycaudio.com, www.quadral.com

vid 1 W, utan att få till ett så detaljrikt och bra ljud som möjligt.

Vidare till bestyckningen så domineras den övre baffeln av ett par 5,25-tummare som mellanregister bakom individuella tygfronter, och mellan dessa sitter Quadrals senaste inkarnation av RiCom-diskanten i en så kallad D'appolito-konfiguration. Diskanten har ett ganska litet och mycket lätt titanmenmbran, och bakom detta sitter en grymt stark neodymmagnet.

Under denna D'appolito-konfiguration hittar vi nästa specialare från Quadral: Tryckkammarreflexbasen. Lådan är delad i två delar, och mellan de två lådorna är det ett mellanrum på dryga 12 cm. Lådans baksida är hel, men i övrigt är det, förutom stag i hörnen, öppet hela vägen runt, och de två delarna är basreflexlådor. Portarna är riktade bakåt medan elementen spelar mot varann, och det är härifrån tryckkammarnamnet kommer. Det blir lite som en baspump, fast den största fördelen (gissar vi) är att man kan gömma elementen, för några större ljudmässiga skillnader brukar det inte bli när avståndet är så pass stort.

Quadral kör (precis som till exempel Dynaudio) hårt med endast ett par kontakter, så du behöver inte ens tänka på bi-amping. Det enda du behöver tänka på är om diskanten är för stark eller svag, för det finns en omkopplare på baksidan. Du kan justera återgivningen en dB upp eller ner, och just denna subtila justering kan vara skillnaden mellan en "ok" och en "fantastisk" upplevelse.

Quadral Platinum + 7 har en mycket snygg matt lack, och högtalaren står precis som Martin Logan på stadiga utriggare med möjlighet att använda spikes eller gummifötter.

Quadrals center **Platinum + One** har samma bestyckning som golvhögtalarna, men utan baselementen. För att få till rejält bastryck även från centern har man valt att använda slavbasar på toppen av lådan. Det är alltså högtalargaller både framåt och uppåt!

Stativ/surroundhögtalarna **Platinum + Two** är även de tvåvägare, men här är det ett ensamt mellanregister/baselement, som i gengäld är något större, och basreflex i stället för slavbas. Alla högtalare i serien har likadana terminaler, och även diskantjusteringen på +-1dB, och tipset är att testa de olika högtalarna individuellt i stället för att slentrianmässigt ställa alla omkopplare likadant.

Så låter det

Sist men absolut inte minst har vi systemet från Quadral. De första intrycken är att bytet från Martin Logan ger ett ljud som återigen tar klivet ut i rummet likt Heco, dock inte med riktigt samma energi men med en effektiv och skarp front som verkligen hänger ihop.

Någon hade noterat att Quadral var en ganska bra medelväg mellan Hecos alerta spelstil och Martin Logans lite lugnare och mer bakåtlutade stuk. Precis som med de andra två systemen krävdes en hel del laborerande med placeringen, vilket belönade med ett rappt och luftigt ljud och lite överraskande bra tryck i basen.

Infected Mushroom trycker på med bra fart även med detta system och högtalarna verkar trivas gott med det mesta vi matar de med. Inte lika fysiskt som Heco men ändå med klart godkänd slagkraft. Själva ljudsignaturen är lätt offensiv men samtidigt fyllig och fint balanserad.

Diskanten är effektiv men utan att tappa kontrollen och klangen får väl sägas vara relativt neutral med en liten lätt, men trevlig, rondör.

Stacey Kents (*The Ice Hotel*) finstämda cocktailjazz får en angenäm värme och transparens i såväl sångröster som musiker. Det är svårt att sluta lyssna.

Filmljud med *Deadpools* 3:e kapitel, upp med volymen, och häng med. Inga problem, vi får en fint klangmatchad helhet och bra fart på högtalarna. Vi uppskattar den lätt gosiga basen som gör att det hela får ett bra fundament samtidigt som detaljer och dialog hittar sina rätta platser. Surroundljudet möter, precis som med Heco, den främre delen av systemet med bra kontroll och kraft men utan Martin Logans mer effektiva effekthantering när det gäller rymden bak i rummet.

Även de utvalda scenerna i *Passengers* manglas i sedvanlig ordning ett antal gånger och inledningens atmosfärljud och musik sitter mycket snyggt i rummet och den efterföljande kollisionen med meteoriten trycker till på ett kontrollerat och nyanserat sätt – precis som vi vill ha det.

Quadral hamnar upplevelsemässigt någonstans emellan Heco och Martin Logan, och bjuder på såväl finess som eftertryck.

Slutsatser

Som vi skrev i inledningen är detta tre mycket olika system, och att det går så bra att jämföra dem beror nog mest på att det i samtliga fall handlar om passionerade företag som verkligen vill ge oss så bra upplevelser som möjligt. Jo, självklart vill de tjäna pengar också, inte tu tal om det, men passionen för ljud lyser hela tiden igenom.

En solklar testvinnare för alla kan vi inte utse då de är så pass olika i sin spelstil men jämna rent kvalitetsmässigt. För att guida dig i rätt riktning har vi sammanfattat de tre systemen och dess huvudsakliga egenskaper. Inget system är bäst på allt men alla har sina tydliga kvaliteter. Valet är ditt!

Byggmässigt är **Heco** mycket imponerande, både som helhet och när man kikar på individuella komponenter och element. Här hittar vi massor av högblank aluminium och möjligheter att anpassa högtalarna. Dessutom, tack vare The New Statements höga känslighet, kan du faktiskt uppgradera din hemmabio-receiver också med slutsteg på under 100 W, vilket öppnar dörren för massor av spännande varianter, både monoblock och stereoförstärkare, transistor och rör.

Ljudmässigt passar Hecos resliga system det lite större rummet med sin klart fysiska spelstil. Det handlar dock inte om en ljudmässig buse, bara kraftfull och stabil med en energirik attityd som är klart underhållande med det mesta material du matar dem med.

Martin Logan har, förutom de läckra AMT-diskanterna, valt en lite mer diskret väg. Bra komponenter javisst, men det är över lag lite enklare byggen. Eller lite mindre påkostade kanske jag borde skriva, för det är uppenbart väl genomtänkta element och filter. Den lilla surroundlådan drar också ner paketpriset rejält, vilket kan vara attraktivt om du gillar dess ljudbild. Även Motion 60XT är så känsliga att du lätt uppdaterar hemmabion på samma sätt som med Heco.

Med en lite lugnare och mjukare förmedling tar Martin Logan plats i biorummet. Bipolerna där bak genererar testets luftigaste surround-upplevelser och en generellt ganska avslappnad attityd utan att bli mesig. ML skriker dig alltså inte i ansiktet eller bjuder på samma fysik som Heco, men spelar på med ett engagerande flyt i en ljudbubbla som verkligen sitter ihop.

När vi kommer till **Quadral** är det svårt att inte nämna formspråket: vi tycker båda att det är det överlägset snyggaste paketet! Men skönheten går på djupet (om än inte inuti lådorna), och den diskreta lösningen med baselementen uppskattas speciellt. Man har förfinat den redan tidigare mycket fina diskanten, och med den diskreta diskantjusteringen ska du kunna justera den högfrekventa informationen exakt som du vill. Känsligheten måste vi också nämna: Quadrals fronthögtalare kräver 4 gånger så mycket effekt som Martin Logans för att spela lika högt! Sannolikt inget stort problem för de flesta av oss, men värt att hålla i minnet om du vill uppdatera slutstegen.

Quadral bjuder precis som Heco på ett energirikt och friskt ljud samtidigt som det är det system som har lägst känslighet vilket kräver extra mycket av slutstegen. Inte systemet med högst ljudtryck alltså, däremot är det tajt och rappt med skön och fyllig bas, och känns som ett trevligt alternativ mitt emellan rivalerna Heco och Martin Logan. ■